

PÁ 15. července – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 25. kapitulu „Odchod z Egypta“ a 26. kapitulu „Putování pouští“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 281–302; NUD 132–141) a 12. kapitulu „Zápas v poušti“ z knihy Touha věků (DA 114–123; TV 68–75).

„Hospodin odpradáva vedl svůj lid do Refídimu a může se rozhodnout vést tam i nás, aby vyzkoušel naši věrnost. Ne vždy nás přivede na příjemná místa. Pokud by tomu tak bylo, ve vlastní soběstačnosti bychom zapomněli, že nám pomáhá. Touží se nám zjevit a odhalit nám bohaté zdroje, které máme k dispozici. Dovoluje, aby na nás dopadly zkoušky a zklamání, abychom si uvědomili svoji bezmocnost a naučili se ho volat o pomoc. Může způsobit, že z tvrdé skály vytrysknou chladivé proudy vody. Dokud nebudeme stát tvář v tvář Bohu a dokud si neuvědomíme, jak nás vnímá Bůh, nikdy nepochopíme, kolik břemen za nás nesl a co všechno by byl ochoten vzít na sebe, kdybychom mu to s dětskou důvěrou odevzdali.“

(RH, 7. dubna 1903)

Otázky k rozhovoru

1. O pokušení často mluvíme jako o osobní věci, kterou samozřejmě také je. Existují však i nějaká společná pokušení, před kterými bychom se měli mít na pozoru jako sbor nebo jako církev? Pokud ano, jaká?
2. Zeptejte se těch, kteří jsou ochotni mluvit o některém z „nepříjemných míst“, kam se dostali. Proč bylo nepřijemné? Pokud by se vrátil čas a prožívali by stejné zkoušky znovu, bylo by něco jinak?
3. Všichni rozumíme tomu, že Bůh dovoluje, aby nás očistily a zušlechtily prožité zkoušky. Jak ale rozumíme situaci, kdy se zdá, že zkoušky nemají žádný význam – například někdo zemře při automobilové nehodě.
4. Jako třída si najděte čas na společnou modlitbu jeden za druhého, aby vám Bůh dával sílu zůstat ve zkouškách věrný.
5. Víte o někom, kdo čelil zkouškám a ztratil směr? Pokud ano, co konkrétně byste mohli udělat, abyste takovému člověku pomohli?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přítele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

21:08

✦ Texty na tento týden - Ex 14; 15:22–27; 17:1–7; Př 3; L 4:1–13; 1Pt 1:6–9

✦ Základní verš

„Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus.“ (1Pt 1:6)

„Za plného denního světla a slyší-li zvuk jiných hlasů, nezaspívá pták v kleci písničku, kterou se ho jeho pán snaží naučit. Naučí se z ní jeden úryvek, jeden trylek, nikdy však celou melodii. Jeho majitel však přikryje klec a dá ji tam, kde pták bude slyšet jen tu píseň, kterou má zazpívat. Ve tmě se pak pokouší znovu a znovu zazpívat onu písničku, až se ji naučí, až zazní dokonale. Pak se klec odkryje a pták už bude moci zazpívat písničku i za světla. Tak jedná Bůh se svými dětmi. Chce nás naučit písní života. Když se jí ve stínu utrpení naučíme, můžeme ji pak zpívat kdykoli.“ (MH 472; ŽNP 254.255)

Všimněme si, že v této ilustraci zakrývá klec, aby byl pták ve tmě, samotný pán. Je snadné pochopit, že sáten způsobuje bolest. Pracuje ale podobně i Bůh? Povede nás aktivně do zkoušek, ve kterých prožíváme zmatek a bolest?

✦ Osnova lekce:

Třetí lekce otevírá téma těžkých situací, do kterých nás někdy Bůh nechá dojít, aby nás naučil více mu důvěřovat. Jak to může vypadat v praxi, nám ukážou čtyři základní biblické příběhy.

- Ex 14 - Izraelci u Rudého moře (neděle)
- Ex 17 - Izraelci na poušti bez vody (pondělí)
- L 4 - Ježíš na poušti se satanem (úterý)
- 1Pt 1:6–9 - Pronásledovaní křesťané (středa)
- Ř 8:28 - Křesťané v každé době (čtvrtek)

NE 10. července – DO ZASLÍBENÉ ZEMĚ „SLEPOU ULÍČKOU“

Ex 14:10 „Když se faraó přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egyptané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu.“

Ex 14:31 „Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.“

Ex 13:21 „Hospodin šel před nimi ve dne v sloupu oblakovém, a tak je cestou vedl, v noci ve sloupu ohnivém, a tak jim svítil, že mohli jít ve dne i v noci.“

Ex 14 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pi-chirotem mezi Migdólem a mořem; utábořte se před Baal-sefónem, přímo proti němu při moři. ³Faraó si o Izraelcích řekne: Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť. ⁴Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egyptané poznají, že já jsem Hospodin.“ I učinili tak. ⁵Egyptskému králi bylo oznámeno, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: „Co jsme to udělali, že jsme Izraele propustili z otroctví?“ ⁶Faraó dal zapřáhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid. ⁷Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vozy egyptské. Na všech byla tříčlenná osádka. ⁸Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egyptského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli. ⁹Egyptané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pi-chirotu před Baal-sefónem. ¹⁰Když se faraó přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egyptané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu. ¹¹A osopili se na Mojžíše: „Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta? ¹²Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti.“ ¹³Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy neuvídíte. ¹⁴Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.“

¹⁵Hospodin řekl Mojžíšovi: „Proč ke mně úpíš? Pobídní Izraelce, ať táhnou dál.“ ¹⁶Ty pak pozdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozpoltíš je, a tak Izraelci půjdou prostředkem moře po suchu. ¹⁷Já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Oslavím se na faraónovi a na všem jeho vojsku, a jeho vozech i jízdě. ¹⁸Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až budu oslaven tím, co učiním s faraónem, s jeho vozy a jízdou.“ ¹⁹Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel teď za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně. ²⁰a vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvěcoval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili. ²¹Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnal moře silným východním větrem, který vál po celou noc, až proměnil moře v souš. Vody byly rozpolceny. ²²Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva. ²³Egyptané je pronásledovali a vešli za nimi doprostřed moře, všichni faraónovi koně, vozy i jízda. ²⁴za jitrního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egyptský tábor a vyvolal v egyptském táboře zmatek. ²⁵Způsobil, že se uvolnila kola jejich vozů, takže je stěžít mohli ovládat. Tu si Egyptané řekli: „Utečme před Izraelem, neboť za ně bojuje proti Egyptu Hospodin.“ ²⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na Egyptany, na jejich vozy a jízdu.“ ²⁷Mojžíš vztáhl ruku nad moře, a když nastávalo jitro, moře opět nabylo své moci. Egyptané utíkali proti němu a Hospodin je vehnal doprostřed moře. ²⁸Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. Nezástal z nich ani jediný. ²⁹Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva. ³⁰Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egyptany. ³¹Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.“

Jr 17:9 „Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevléčitelné. Kdopak je zná?“

Jr 17:9 ČSP „Srdce je lstivé nade vše, je nevléčitelné. Kdo mu porozumí?“

PO 11. července – HOŘKÉ VODY

Ex 17:1-7 „**Celá pospolitost synů Izraele táhla z pouště Sínu od stanoviště ke stanovišti podle Hospodina rozkazu. Utábořili se v Refidimu, ale lid neměl vodu k pití. ²Tu se lid dostal do sváru s Mojžíšem a naléhali: „Dejte nám vodu, chceme pít!“ Mojžíš se jich zeptal: „Proč se se mnou přete? Proč pokoušíte Hospodina?“ ³Lid tam žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Vyčítali: „Proto jsi nás vyvedl z Egypta, abys nás, naše syny a stáda umoil žízni?“ ⁴Mojžíš úpěl k Hospodinu: „Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Taktak že mě neukamenují.“ ⁵Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vyjdi před lid. Vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, si vezmi do ruky a jdi. ⁶Já tam budu stát před tebou na skále na Chorebu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohl pít.“ Mojžíš to udělal před očima izraelských starších. ⁷To místo pojmenoval Massa a Meriba (to je Pokušení a Svár) podle sváru Izraelců a proto, že pokoušeli Hospodina pochybováním: „Je mezi námi Hospodin, nebo není?““**

Ex 15:22-27 „²²Mojžíš vedl Izraele od Rákosového moře dál. Vyšli na poušť Šúr a táhli pouští po tři dny, aniž narazili na vodu. ²³Došli až do Mary, ale nemohli vodu z Mary pít, protože byla hořká. Pojmenovali ji proto Mara (to je Hořká). ²⁴Tu lid proti Mojžíšovi reptal: „Co budeme pít?“ ²⁵Mojžíš úpěl k Hospodinu a Hospodin mu ukázal dřevo. Když je hodil do vody, voda zeslázla. Tam dal Hospodin lidu nařízení a právní ustanovení a podrobil jej tam zkoušce. ²⁶Řekl: „Jestliže opravdu budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dělat, co je v jeho očích správné, naslouchat jeho přikázáním a dbát na všechna jeho nařízení, nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypt. Neboť já jsem Hospodin, já tě uzdravuji.“ ²⁷Pak přišli do Élimu. Tam bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem. Tam při vodách se utábořili.“

ÚT 12. července – VELKÝ SPOR NA POUŠTI

L 4:1-4 „**Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti 2 čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl. ³Ďábel mu řekl: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať je z něho chléb.“ ⁴Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem.““**

L 4:5-13 „⁵Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země ⁶a řekl: „Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chceš, tomu ji dám: ⁷Budeš-li se mi klanět, bude to všechno tvé.“ ⁸Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat.“ ⁹Pak ho ďábel přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; ¹⁰vždyť je psáno, andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili“

¹¹a „na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen.“ ¹²Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina Boha svého.“ ¹³Když ďábel skončil všechna pokušení, odešel od něho až do dané chvíle.“

Jk 1:13 „Kdo prochází zkouškou, ať neříká, že ho pokouší Pán. Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší.“

1Tm 1:15 „Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného přijetí: Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já k nim patřím na prvním místě.“

ST 13. července – TRVALÉ DĚDICTVÍ

1Pt 1:6-9 „**⁶Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, ⁷aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece těž bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. ⁸Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, ⁹a tak docházíte cíle víry, spasení duší.“**

1Pt 1:1-5 „¹Petr, apoštol Ježíše Krista, vyvoleným, kteří přebývají jako cizinci v diaspoře v Pontu, Galacii, Kappadokii, Asii a Bithynii ²a byli předem vyhlédnuti od Boha Otce a posvěceni Duchem, aby se poslušně odevzdali Ježíši Kristu a byli očištěni pokropením jeho krví: Milost vám a pokoj v hojnosti. ³Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. ⁴Dědictví nehynoucí, neposkvěšené a nevdanouté je připraveno pro vás v nebesích ⁵a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase.“

ČT 14. července – ZKOUŠKA OHNĚM

Ř 8:28 „**Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.“**

1J 5:1.2 „¹Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha; a kdo má rád otce, má rád i jeho dítě. ²Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a jeho přikázání zachováváme.“

Příslaví 3 „¹Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy mé dodržuje. ²Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj. ³Ať tě neopouští milosrdenství a věrnost! Přivaž si je na hrdo, napiš je na tabulku svého srdce. ⁴Tak najdeš milost a uznání v očích Božích i lidských. ⁵Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. ⁶Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. ⁷Nebuď moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvrát. ⁸To dá tvému tělu zdraví a svěžeš tvým kostem. ⁹Cti Hospodina ze svého majetku i prvotinami z celé své úrody! ¹⁰Bohatě se naplní tvé sypky, moštem budou přetekat tvé kádě. ¹¹Neodvrhuj, můj synu, Hospodinovo kárání, neprotiv se jeho domlouvání. ¹²Vždyť Hospodin domlouvá tomu, koho miluje, jako otec synu, v němž nalezl zalíbení. ¹³Blaze člověku, jenž našel moudrost, člověku, jenž došel rozumnosti. ¹⁴Nabýt jí je lepší nežli nabýt stříbra, její výnos je nad ryzí zlato. ¹⁵Je drahocennější než perly, nevyrovňají se jí žádné tvé skvosty. ¹⁶V její pravici je dlouhověkost, v její levici bohatství a čest. ¹⁷Její cesty vedou k blaženosti, všechny její stezky ku pokoji. ¹⁸Stromem života je těm, kdo se jí chopí, blaze těm, kdo se jí drží. ¹⁹Hospodin moudrostí založil zemi, nebesa upevnil rozumností, ²⁰propastné tůně se jeho věděním rozplýtly a mraky vydaly krůpěje rosy. ²¹Můj synu, ať toto ti nesejde z očí. Zachovej si pohotovost a důvtip. ²²To dá tvé duši život a milost tvému hrdo. ²³Tedyh půjdeš bezpečně svou cestou, tvá noha se neporaní. ²⁴Ulehneš-li, nebudeš se strachovat, ulehneš a příjemný bude tvůj spánek. ²⁵Neboj se náhlého strachu, až přijde spoušť na svévolníky. ²⁶Hospodin bude po tvém boku, bude střežit před pastí tvou nohu. ²⁷Neodpírej dobrinám těm, kteří je potřebují, je-li v tvé moci je prokázat. ²⁸Neříkej svému bližnímu: „Jdi a přijď zase a dám ti to zítra,“ když to máš s sebou. ²⁹Nechyť nic zlého na svého bližního, který s tebou důvěřivě bydlí. ³⁰S nikým neměj spory bez důvodu, jestliže se proti tobě nedopustil zlého. ³¹Nezávid' násilníkovi, žádnou z jeho cest si nezvol. ³²Neboť Hospodin má neupřímného v ohavnosti, s přímými však je v důvěrném obecenství. ³³Hospodinovo prokletí spočívá na domě svévolníka, jeho požehnaní na obydlí spravedlivých. ³⁴Vysmívá se posměvačům, pokorným však dává milost. ³⁵Čest případně moudrým do dědictví, hlupáci si však odnesou hambu.“

Jr 29:13 „Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.“

Ř 8:28 „Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.“

2K 12:9 „Ale on (Pán) mi řekl: „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.“

Žd 13:5 „Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: ‚Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.‘“